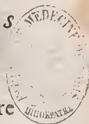

QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis quartâ Aprilis.

M. PETRO PAULO GUYART, Doctore Medico, Præside.

An Coma adscititia, nativâ salubrior?

I.

CUTIS totius corporis involucrum & emunctorium, innumeris pervia spiraculis, & exilibus est, ut quod partibus alendis ineptum, feliciter exigatur, insensilis fiat transpiratio, sudoribus, vaporibúsque detur exitus. Si ex æquo pateant cutis meatus, partes internæ beantur, fuliginibus sese expediunt, & amicum admittunt aërem, quo recreantur; si arctentur nimìs, aut fuliginosi illi vapores in viscera resiliunt, morbos gravissimos parituri, aut in cute resident, eam omni sordium genere inquinaturi. Cutis in sui, totiúsque corporis perniciem pilos alit, illorum segete obstipantur pori; hìnc prima malorum labes. Felices Aves & Volucres, quibus statutis anni temporibus plumæ decidunt! Felix Lacertorum, Serpentum, Anguium, ceterorúmque Animalium omne genus, quod exuvias semèl, aut bìs in anno deponit! His exutis novas resumunt vires; Elephas dùm dentes, Cervus dùm cornua, Písces dùm squammas, Arbores dùm folia verè proximo renascitura exuunt,

ſpoliis depoſitis, fiunt vegetiores. Infelix Homo alit capillitium, nì aut morbo, aut ſenectâ decidat: meliùs ſibi conſuleret, ſi identidèm ſe ſineret abradi!

II.

PRÆCIPUA viventis dos, ſanitas; hæc ſtat in legitima partium temperie, conformatione, & debita conjunctione. Conſpirent hæc tria amicè, quidquid vivit, pulchrè vivet, ſtabunt inculpatæ totius corporis functiones; ſin minùs, eas minui, depravari, aut aboleri neceſſum eſt; hoc triplex ſanitatis fœdus multa ſolvunt tùm interna, tùm externa; aſt ille amabilis partium conſentus præpeditâ tranſpiratione maximè diſſociatur; quæ denegata omnium ferè morborum parens eſt, quæ conceſſa, & morbos antevertit, & vel ipſas malignas febres dijudicat. Eat, redeat ſine obice ſanguis, excernendis viæ pateant, vigebunt cuncta; partes tamen primæ coctioni dicatæ perbellè exigant excrementa, liberæ ſint viæ urinariæ, nì pateant cutis ſpiracula, omnia peſſumibunt: adeo inſenſilis tranſpiratio eſt neceſſaria. Hanc quæ juvant, proſunt, quæ præpediunt, nocent.

III.

IN gratiam naturæ artes inventæ coluntur, ſi quid natura peccat, ars in ſubſidium venit; colligatur excrementorum proluvies, quâ ſe ſe natura expedire nequeat, ars naturæ obſtetricabitur, ſordeat externus corporis habitus, artis beneficio fiet nitidior, obſtructæ patebunt viæ; hìnc termarum, lavacrorum, balneorum apud antiquos frequens uſus; pilorum ſilva iniquè luxuriet caput, hanc malam ſegetem novacula feliciter demetet, liberior fiet tranſpiratio, nec blattis tineíſque erit domus hoſpita; nec turpi inſectorum grege cutis

inquinabitur, ab hac ſordidiſſima familia, ψιλώθρων ope ſolebant antiqui ſe vindicare; frequentiori tamèn eorum uſu pori fiebant anguſtiores, libera fiebat tranſpiratio, ſic vitata ſcilla incidebant in charybdim. Cultri tonſorii præſtantior eſt uſus, nulla excipitur noxa, crinibus abraſis rudíque velamine deterſo fuliginibus datur permeare, ne tamèn orbum crinibus caput injuriis pateret externis, quos ars præſcindit crines, eos factitia cæſarie ſummo cum fœnore, ſumma cum utilitate reponit.

I V.

ADSCITITII capillitii multæ ſunt dotes, ardente Syrio illud ventilationis cauſa cuilibet licet deponere, & deterſis ſudoribus, rursùs reſumere, quò fit, ut madenti priùs capiti non leve accedat ſolatium; ſicut enim induſia, & lintea deſinente criſi mutantur, & recentia priùs igni expoſita ſubſtituuntur; ſic æſtivo tempore dùm madore diffluit corpus, linteis detergendum eſt, præſertímque caput, quod vix fieri poteſt, ſi pilorum obſtet luxuries; nec minùs hyemali tempore utilis eſt Coma artefacta; hæc adversùs aëris ambientis frigus crinibus nativis valentius eſt munimentum, poſita præſertìm intùs bubula cucufa, quæ quod per poros exigetur reſorbeat, nec ſinat acervari; non ſolùm facta manu Coma plurimùm ſanitati confert, ſed formæ decori. Teſtes ſint illi cani amaſii, quibus canities tædio eſt, & qui exoticâ Comâ juvenilem mentiuntur ætatem, quâ turpis tegitur calvities; ſic qui propudioſum crinium colorem deteſtantur, aut eorum raritatem lugent, arte vitia reparant; aut ſaltèm occultant; ut enim dentium artificialis poſitio eſt utilitati & ornamento, ſic & Coma artefacta.

V.

UT in triclinio fumo referto, nì oſtia reſerentur, aut pateant feneſtræ, quà fuliginoſi vapores, in auras diffuſi evaneſcant, adſtantium plerique animo deficiunt, ſic obſtipatâ cute humorum nebulæ, & caligines intùs coërcentur, belláque movent non finitura, nì priùs laxatis cutis meatibus, illis detur erumpere; cutis conſtrictione omne morborum cutaneorum genus emergit, hinc ſerpigo, impetigo, vituligo, ſcabies, tineæ, elephantiaſis, quarum malignis ichoribus introactis, partes internæ non leviter afficiuntur; vanum igitur, imo & noxium pilorum omnium, & turpem barbæ apparatum abradat, qui, & ſanitati, & munditiei ſtudet innumeris morbis hiſpida cutis afficitur, quibus nuda exors eſt; dubitas? Nonnè Remis damnatis capillitium ſuperiori jure abraditur, nè inquinent, aut inquinentur; nonnè pueri qui in noſocomiis educantur, ſunt ſincipite raſo? Nonnè etiàm plurium ordinum religioſiſſimi viri, crinium nativorum ſupellectili, aut tanquàm inutili, aut tanquam nocituræ vale dixerunt, quibuſcum, nos quoquè vale dicimus.

Ergò adſcititia Coma, nativâ ſalubrior.

Aſſerebat Pariſiis ALEXANDER-PETRUS MATTOT, Pariſinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1691.

PARISIIS,
Apud Franciſcum Muguet, Regis, & Scholæ Medicæ Typographum.